

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Dalily Marečkové a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci **žalobce: S. S.**, zastoupeného JUDr. Věrou Neradovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Francouzská 4, Praha 2, proti **žalovanému: Městský úřad Benešov**, odbor výstavby a územního plánování, se sídlem Masarykovo nám. 100, 256 01 Benešov, o **žalobě na ochranu před nezákonným zásahem**,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou Městskému soudu v Praze dne 27. 2. 2012 domáhá vydání rozhodnutí, kterým by soud vyslovil, že se žalovanému zakazuje pokračování v porušování práv žalobce, spočívající v nezákonném pokynu k provedení zkoušky těsnosti žumpy na pozemku parc. č. St. 20/1, k. ú. Myslíč.

Usnesením ze dne 28. 6. 2012, čj. 9 A 35/2012-30, Městský soud v Praze věc postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Praze.

Žalobce uvádí, že dne 31. 8. 2010 na shora označeném pozemku v jeho vlastnictví vykonal žalovaný státní dozor ve věci prověření nepropustnosti žumpy. Na základě takto provedeného šetření byla žalobci mimo jiné uložena povinnost provést ve lhůtě do 11. 10. 2010 zkoušku těsnosti žumpy na základě § 4 a § 8 odst. 1 písm. c) a odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů. Na to žalobce reagoval přípisem, v němž se k uložené povinnosti vyjádřil negativně, a to s ohledem na její nedůvodnost. Žalovaný na základě toho opakovaně vyzval žalobce k provedení těsnosti žumpy, a to ve lhůtě do 15. 2. 2011. Žalobce proti tomuto postupu žalovaného podal stížnost ke Krajskému úřadu Středočeského kraje. Žalovaný poté žalobce opětovně vyzval k provedení zkoušky těsnosti žumpy, a to ve lhůtě do 30. 9. 2011, proti čemuž opět žalobce brojl stížností ke krajskému úřadu. V návaznosti na to pak žalovaný dne 27. 1. 2012 žalobce opět vyzval k provedení těsnosti žumpy na shora uvedeném pozemku, a to ve lhůtě do 30. 3. 2012. Podle žalobce je žumpa řádně zkolaudována a v jejím okolí nebyly prokazatelně při místním šetření dne 31. 8. 2010 shledány žádné průsaky či jiné známky nasvědčující propustnosti žumpy, což je jediným zákonným důvodem, pro který může být zkouška těsnosti žumpy vykonána.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že provedení zkoušky těsnosti žumpy na uvedeném pozemku vyžaduje v souladu s vyhláškou č. 268/2009 Sb. V rámci provedení stavebního dozoru bylo zjištěno, že stavba žumpy neodpovídá stavu, který byl předmětem kolaudačního řízení. Zkouška těsnosti žumpy by jasně prokázala, zda nedochází k únikům splaškových vod a také, zda stavba není napojena na ocelové potrubí odvádějící srážkové a pozemní vody z předmětného pozemku.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce zdůraznil, že současná žumpa u jeho domu je totožná s jímkou, která byla kolaudována. K tíži žalobce pak v žádném případě nemůže jít nekonkrétnost zkoušky těsnosti žumpy v době kolaudace a na to navazující nekonkrétnost kolaudačního rozhodnutí žalovaného. Pochybnosti žalovaného o možném znečištění okolí současnou žumpou jsou jeho pouhou spekulací. Pro úplnost pak žalobce závěrem uvádí, že podle § 8 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 268/2009 Sb. zkouška provedení těsnosti žumpy při viditelných průsacích provedena být musí, vyhláška však již nestanoví, kdo je k jejímu provedení povinen.

Krajský soud v Praze předně přistoupil k hodnocení, zde je podaná žaloba včasná a přípustná (tedy věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

Jednou z výchozích podmínek projednatelnosti žaloby ve správním soudnictví je její včasnost, což platí i pro žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Podle ustanovení § 84 s. ř. s. žaloba na ochranu před nezákonným zásahem musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu (odst. 1), přičemž zmeškání lhůty nelze prominout (odst. 2).

Výkladem shora citovaného ustanovení § 84 s. ř. s. se již ve své judikatuře zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, čj. 5 Aps 5/2010-293, č. 2386/2011 Sb. NSS, mimo jiné vyslovil, že „§ 84 odst. 1 s. ř. s. je třeba vykládat v tom smyslu, že počátek běhu subjektivní dvouměsíční lhůty k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu je dán okamžikem, kdy se žalobce dozvěděl o skutečnostech, v nichž spatřuje nezákonný zásah. Rozhodující je přitom znalost žalobce o skutkových okolnostech, z nichž vyplývá konání či nekonání správního orgánu, v němž je spatřován nezákonný zásah. Okamžik, kdy žalobce nabyl přesvědčení o tom, že předmětné konání či nekonání správního orgánu naplňuje veškeré znaky nezákonného zásahu definované v § 82 s. ř. s., není pro běh této lhůty rozhodný.“

Z přiloženého správního spisu v projednávané věci soud zjistil, že v rámci „Protokolu ze státního dozoru na stavbě žumpy na pozemku parc. č. 20/1 v katastrálním území Myslíč u rodinného domu č.p. 1 konaného dne 31. 8. 2010“ byl žalobce mimo jiné vyzván k doložení zkoušky těsnosti žumpy včetně protokolu o jejím průběhu na základě vyhlášky č. 26/2009 Sb. Z prezenční listiny přiložené k uvedenému protokolu vyplývá, že žalobce se provedení tohoto státního dozoru osobně zúčastnil.

Výzvou k ze dne 22. 12. 2010, čj. MUBN/70910/2010/VÝST, žalovaný vyzval žalobce „podle ustanovení § 4 a § 8 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 268/2009 Sb. k provedení zkoušky těsnosti žumpy“ ve lhůtě do 15. 2. 2011; výzvou ze dne 25. 8. 2011, čj. MUBN/56357/2011/VÝST, k provedení téže zkoušky ve lhůtě do 30. 9. 2011; a konečně výzvou ze dne 20. 2. 2012, čj. MUBN/13489/2012/VÝST, k provedení dané zkoušky do 30. 3. 2012. Shora označené výzvy jsou totožného obsahu (vždy pouze doplněny o popis dalšího procesního postupu žalovaného).

Přestože žalobce v textu žaloby zmiňuje (bod II., úvodní odstavec), že napadá toliko výzvu žalovaného k provedení předmětné zkoušky ve lhůtě do 30. 3. 2012, má zdejší soud za to, že výše popsané výzvy mají povahu jen jednoho (pokračujícího) zásahu (pokynu). Ze shora reprodukováných podstatných součástí správního spisu je totiž zřejmé, že všechny uvedené výzvy žalovaného adresované žalobci spolu zcela jednoznačně věcně i časově souvisí. Všechny navazují na státní dozor provedený na pozemku žalobce dne 31. 8. 2010, přičemž se týkají zcela totožné povinnosti a směřují k témuž cíli. Z hlediska jejich formy, označení, smyslu i obsahu nelze tedy podle názoru zdejšího soudu na jednotlivé výzvy žalovaného nahlížet izolovaně; ostatně účinky každé výzvy žalovaného nepochybně trvají i po uplynutí lhůty, kterou k provedení předmětné zkoušky žalovaný ve výzvě stanovil. Doposud poslední výzva ze dne 20. 2. 2012, v níž žalovaný určil žalobci lhůtu k provedení zkoušky těsnosti žumpy do 30. 3. 2012, tak *de facto* představuje pouze prodloužení lhůty k provedení úkonu, k němuž je podle názoru žalovaného žalobce povinen; žádnou novou povinnost touto výzvou žalovaný žalobci neurčil.

S ohledem na výše učiněné závěry a s přihlédnutím ke shora citovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu je tak pro projednávanou věc podstatné, že skutkové okolnosti, v nichž žalobce spatřuje nezákonný zásah ze strany žalované (pokyn k provedení těsnosti žumpy), mu byly známy již na základě provedeného státního dozoru na jeho pozemku dne 31. 8. 2010, jehož se žalobce osobně zúčastnil (kopie protokolu mu byla doručena dne 4. 10. 2010). Vzhledem k tomu, že projednávaná žaloba byla v dané věci podána k poštovní přepravě až dne 24. 2. 2012, nemá soud pochybnosti o tom, že se tak zcela jednoznačně stalo až po uplynutí lhůty předpokládané ustanovením § 84 odst. 1 s. ř. s. V řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem může žalobce pouze tvrdit, že určitý úkon správního orgánu vykazuje všechny znaky nezákonného zásahu. Závěr o naplnění těchto znaků však může učinit pouze příslušný soud, jenž v takovém případě rozsudkem přizná žalobci ochranu podle § 82 s. ř. s. (do vydání rozsudku příslušného krajského soudu zůstává názor žalobce o tom, že byl dotčen nezákonným zásahem správního orgánu, pouhým tvrzením, byť by byl o správnosti svého tvrzení subjektivně zcela přesvědčen). Vědomost žalobce o existenci jednotlivých prvků nezákonného zásahu nemůže být skutečností podmiňující běh lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Pokud tedy žalobce v návaznosti na výzvy žalovaného k provedení předmětné zkoušky reagoval opakovanou stížností ke Krajskému úřadu Středočeského kraje, nemůže ani tato skutečnost jakkoliv uplynutí lhůty k podání předmětné žaloby zhojit.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že návrh byl před zahájením prvního jednání odmítnut, postupoval soud současně podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud za těchto okolností vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Žalobci se tedy vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. listopadu 2012

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková